

Fra svundne tider

GIV MIG EN BLOMST
MENS JEG LEVER

Giv mig en blomst mens jeg lever
og øiet kan frydes derved!
Mit øie ei skuer de blomster
du legger paa kisten ned.

Giv mig et smil mens jeg lever,
kom mot mig forstaaende, mild!
Naar først man har lagt mig i
graven
saa trænger jeg ikke dertil.

Elsk mig imedens jeg lever
og hjertet om kjærlighet ber.
Har døden først lukket mit øie
behøves det ikke mer.

Græd ikke over min kiste,
de taarer ei bringer mig fred.
Du maatte langt hellere spart mig
for mangan en taare jeg græd.

Saa stakket er stunden hernede,
o, hvorfor forstaar vi dog ei,
af sol og af smil at sprede
et væld paa hverandres vej.

(En gammel vise, men like aktuell! Den er skrevet av en dansk dame ved navn Ingeborg Næstved, og melodien er av M. P. Hartelius. Hilsen A. K. M., Oslo)